

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5301/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 117/20 од 03.06.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 117/20 од 03.06.2020. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П рр1 3/19 од 10.12.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумно року у предмету стечаја Ст 53/10, који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Никроопрема“ у стечају, у износу чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године (број пријаве 42) и то: износ од 644.026,77 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од дана 16.09.2010. године, као дана донетог закључка којим је утврђена висина потраживања, до коначне исплате, износ од 379.367,88 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка и износ од 15.906,66 динара на име трошкова парничног поступка. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд пресудом обавезе туженог да тужилци на износ главног дуга исплати и законску затезну каамату почев од 05.05.2010. године, као првог дана након отварања стечајног поступка, до 16.09.2010. године, као дана донетог закључка којим је утврђена висина потраживања, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 73.500,00 динара са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 117/20 од 03.06.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу првог става изреке, којим је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване

повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 53/10, који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање утврђено закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године у износу од 644.026,77 динара, у износу од 379.367,88 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка и износ од 15.906,66 динара на име трошкова парничног поступка и у ставу трећем изреке. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу првог става изреке у погледу законске затезне камате обрачунате на главни дуг, тако што је обавезана тужена да тужиљи на износ од 644.026,77 динара исплати законску затезну каамату од 26.07.2019. године, као дана подношења тужбе, до коначне исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате од 16.09.2010. године до 25.07.2019. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужиље побија се одлука о камати на износ главног дуга садржана у другостепеној пресуди. Камата представља споредно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узима у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чини главни захтев. У том смислу, ни ревизија против одлуке о камати на износ главног дуга не може се изјавити на основу чл. 404. ЗПП, али ни по чл. 403. став 2. тачка 2. ЗПП, без обзира на то што је другостепени суд у односу на одлуку о камати преиначио првостепену одлуку.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, у односу на ревизију тужиоца одлучено је као у изреци.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о камати, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правоснажне пресуде у којој је побијани део правоснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама за сметање државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном

случају преиначена првостепена одлука о камати, а према члану 28. став 1. Закона о парничном поступку којим је прописано да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора се узима само вредност главног захтева, а према ставу 2. камате, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев, што значи да ревизија није дозвољена у погледу одлуке о камати, то нема места примени општој одредби из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић